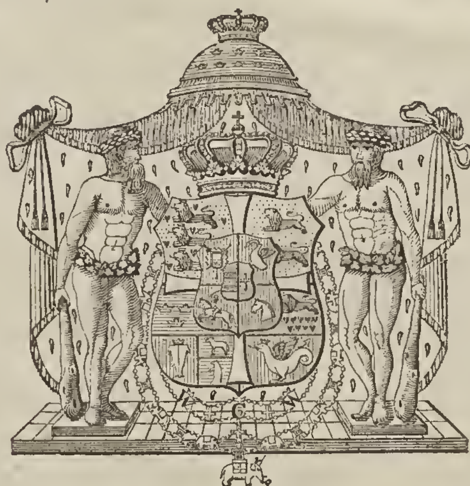
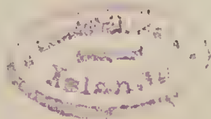
Allernaadigst Bekjendtgjørelse
til
Provindsialstænderne for Sjællands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter, samt for Island og Færøerne om Resultaterne af deres under deres Forsamling fra den 24de Septbr. 1838 til den 24de Decbr. s. A. afgivne allerunderdanigste Betænkninger og øvrige indgivne Andragender.

Kjøbenhavn, den 11te Juli 1840.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Hostrup Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Vi Christian den Ottende,

af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg

Vore troe Provindsialstænder for **Sjællands**, **Fyens** og **Lollands-Falsters** Stifter samt for **Island** og **Færøerne**, Vor Kongelige Hyldest og Naade.

Af de Forhandlinger, som ere foregaaede ved Provindsialstænderne for Sjællands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter samt for Island og Færøerne i Deres Forsamling fra den 24de Septbr. 1838 til den 24de Decbr. s. A., have Vi med allerhøieste Tilfredshed erfaret, hvorledes De med Indsigt og redelig Iver have virket for Kongens og Landets Bedste. Efterat saavel de Betænkninger, som De have afgivet over de Dem til Overveielse

forelagte Lovudkast, som og Deres øvrige allerunderdanigste Andragender paa det Nøieste ere blevne prøvede, ville Vi herved allernaadigst give Dem en samlet Underretning om de Beslutninger, der i saa Henseende ere blevne tagne.

I.

Af de Anordninger, hvortil Udkast enten i det Hele eller for en Deel have været Provindsialstænderne forelagte, ere følgende udkomne:

1) Under 30te Januar 1839 Plakat, angaaende det almindelige Kornmaals Indførelse paa Bornholm;

2) under 10de April s. A. Plakat, indeholdende nærmere Bestemmelse af Straf for dem, hos hvilke ustemplede Spillekort forefindes, uden at der med disse er spillet eller handlet;

3) under 24de April s. A. Forordning, hvorved Forordningen 26de Octbr. 1804 og Placat 14de Decbr. s. A., som angaaer Gjeldsforpligtelser, der indgaaes af Umyndige og Mindreaarige, forandres;

4) under 15de Mai s. A. Placat, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende det Sted, der i visse Tilfælde skal ansees som en Trængendes Fødested;

5) under s. D. Placat, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Forbud imod Reisepassers Udstedelse;

6) under 22de Mai s. A. Plakat, angaaende Forbedring i Landsbyskolelærernes Kaar i Danmark;

7) under 29de Mai s. A. Plakat, betræffende en Bygningscommission i Reikjavig paa Island;

8) under 8de Juni s. A. Forordning, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Fremmedes Handelsberettigelse;

9) under 11te Septbr. s. A. Forordning, angaaende Behandlingen af en bortebleven Persons Formue;

10) under 27de Novbr. s. A. Plakat, indeholdende nærmere Bestemmelser, om Omløben med Varer;

11) under s. D. Plakat, indeholdende nogle yderligere Bestemmelser angaaende Brandassurancevæsenet for Landbygninger;

12) under s. D. Plakat, indeholdende en nærmere Bestemmelse af L. 5 B. 3 C. 18 Art. og Plakat 18de Jan. 1788;

13) under 6te Decbr. s. A. Plakat, angaaende en forandret Bestemmelse i Lovgivningen om Alimentationsbidrag til uægte Børn;

14) under 1ste Jan. 1840 Anordning, angaaende Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn;

15) under 10de Januar s. A. Forordning, angaaende Journalføringen ombord i danske Skibe;

16) under 11te April s. A. Forordning, angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falsk og andre dermed beslægtede Forbrydelser;

17) under 15de April s. A. Forordning, angaaende Straffen for falsk Vidnesbyrd og anden Meeneed;

18) under 20de Mai s. A. Forordning, angaaende Jagten i Danmark;

19) under 23de Mai s. A. Placat, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende nogle Appellen i criminelle Sager vedkommende Punkter m. v.;

20) under s. D. Plakat, indeholdende Modificationer i Forordningen af 12te Juni 1816 angaaende Straffen af Fængsel paa Vand og Brød;

21) under 24de Juni s. A. Forordning, angaaende Indførelsen af en ny Skyldsætning af Jordeiendomme m. v.;

22) under s. D. Plakat, hvorved bestemmes en foreløbig Bekjendtgjørelse af Resultaterne af den nye Matrikul for Danmark m. v.;

23) under 8de Juli s. A. Forordning for Kongeriget Danmark angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed;

24) under s. D. Forordning for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, angaaende Amtstueoppebørslerne og de Oppebør-

ſler i Kjøbſtæderne, der ere af ſamme Slags ſom de, der paa Landet vedkomme Amtſtuerne m. v.;

25) under ſ. D. Forordning, angaaende det under det Danſke Cancellie henhørende Kasſe- og Regnſkabsvæſen, med Undtagelſe af det, der angaaer Brandforſikkringen, men med Tilføining af den Rigtighed, der for adſkillige med Retspleien og Skiftevæſenet forbundne Indtægter bliver at aflægge til Rentekammeret;

26) under ſ. D. Forordning, angaaende det under General-Toldkammer- og Commercecollegiet henhørende Kasſe- og Regnſkabsvæſen.

Af de foranførte Anordningers Indhold ville Vore troe Provindſialſtænder for Sjællands, Fyens og Lollands-Falſters Stifter ſamt for Island og Færøerne erfare, hvorledes de Bemærkninger, der ſaavel af Dem ſom af Vore Provindſialſtænder for Nørrejylland have været fremſatte ved de forelagte Udkaſt, ere blevne tagne under nøieſte Overveielſe, og hvorledes Udkaſtene i Overeensſtemmelſe dermed have modtaget adſkillige Forandringer, nærmere Beſtemmelſer og Tilføininger.

Hvad angaaer den under Nr. 15 nævnte Forordning, da have vel Vore troe Provindſialſtænder for Sjællands med flere Stifter, idet De ere vedblevne Deres i 1836 indgivne allerunderdanigſte Andragende angaaende Ophævelſen af den ved Forordningen af 19de Marts 1817 med Henſyn til Skibsjournaler paabudne Indretning, yttret det Onſke, at bemeldte Udkaſt ikke maatte udkomme ſom Lov. Selve Præmisſerne til denne Vor Forordning indeholde imidlertid Grundene, hvorfor Vi ikke have kunnet tage dette Onſke tilfølge.

Med Henſyn til den under Nr. 24 nævnte Forordning, da have Vi, ſaaledes ſom ogſaa ſees af det der anførte Rubrum, allernaadigſt beſtemt, at ſamme indtil videre ikke ſkal være anvendelig paa Bornholm, og have Vi paalagt Vor Commisſarius at oplyſe Stænderne om Grundene, hvorhos Vi forbeholde Os, efterat de fornødne Oplysninger i ſaa Henſeende ere indhentede, at tage allernaadigſt Beſlutning angaaende, hvorvidt bemeldte Anordning kan være at udvide til Bornholm.

Forſaavidt Vore Provindſialſtænder i de Betænkninger, ſom de have afgivet over de Dem forelagte Lovudkaſt, have fremſat Indſtillinger og Henſtil-

linger angaaende en eller anden yderligere Anordning, som De ved at gjennemgaae Udkastene have fundet Anledning til at sætte under Spørgsmaal, ere ogsaa disse tagne under nøieste Overveielse.

Hvad imidlertid angaaer de af Vore Provindsialstænder i Deres over den under Nr. 6 nævnte Plakat afgivne Betænkning fremsatte yderligere Forslag til Forbedring i Landsbyskolelærernes Lønning, da have disse ikke kunnet bifaldes. Med Hensyn til det første af disse, der gaaer ud paa, at Degnejorderne ei maae bortsælges fra Embederne, men overlades vedkommende Skolelærer til Brug imod en moderat Afgift, enten til Amtets Skolelærerhjælpekasse eller til Sognets Skolekasse, da indeholder allerede den allerhøieste Bekjendtgjørelse til Provindsialstænderne af 19de Septbr. 1838 Grundene, hvorfor dette Forslag, som Stænderne i den under Deres første Session indgivne Petition om Forbedring i Landsbyskolelærernes Kaar havde gjort til Gjenstand for en Henstilling, ikke har kunnet tages tilfølge, og der er saameget mindre fundet nogen Grund til at gjøre Forandring i den i dette Punkt tidligere afgivne allerhøieste Resolution, som Vore Provindsialstænder for Nørrejylland hverken i deres første eller andet Møde have gjort nogen Motion om en saadan Anvendelse af Degnejorderne. Den under Nr. 2 foreslaaede Bestemmelse, at i de Skoleplaner, hvilke herefter indsendes til Approbation, alle Legater, der maatte være skjænkede til Skolelærere, uden at Giveren har bestemt, at de skulde afdrages i de dem ellers tilkommende Lønninger, udtrykkelig maatte tillægges de respective Distrikters Lærere som et extraordinairt Tillæg og altsaa ikke tjene til at formindske Communernes Bidrag, er fundet at ville indeholde en for Communerne høist betænkelig Forandring i de hidtil fulgte og med Forholdets Natur stemmende Grundsætninger for Skoleudgifternes Udredelse. Forsaavidt som iøvrigt Forslaget gaaer ud paa, at Communerne alene skulde betages hine Midler til deres Skoleudgifters Formindskelse i de Tilfælde, hvor Skoleplanen ikke allerede er approberet, da vilde vel Virkningen af den foreslaaede Forandring derved blive betydelig indskrænket, men der skjønnes ikke at være tilstrækkelig Grund til, at disse Communer skulde bebyrdes mere og Skolelæreren lønnes høiere, end om Skoleplanen tidligere var approberet. Naar endelig Vore Provindsialstænder under No. 3 have andraget paa, at, om end ikke Skolelærerne i Almindelighed kunde befries for de Afgifter, der nu af Deg-

neindtægterne svares til de lærde Skoler, denne Befrielse dog maatte finde Sted for de Districter i Landet, hvis Afgifter ere blevne ydede til de nedlagte lærde Skoler i Helsingøer, Nyborg og Nakskov, da, ligesom den Kgl. Kundgjørelse til Stænderne af 19 Septbr. 1838 indeholder Grunden til at den af Stænderne under Deres første Session i saa Henseende gjorte mere almindelige Indstilling ikke kunde tages tilfølge, saaledes er det ikke fundet, at det kunde gjøre nogen Forandring i vedkommende Communes Forpligtelse, at den lærde Skole, hvortil den samme paahvilende Degnepension var henlagt, senere er nedlagt, da dens Rettighed enten er gaaet over til det lærde Skolevæsen i Almindelighed eller til et eller andet særligt offentligt Brug.

Betræffende det af Vore Provindsialstænder i deres Betænkning over den under No. 11 nævnte Plakat fremsatte Forslag, hvorefter enhver Eier eller Beboer af en i Landets almindelige Brandkasse forsikkret Bygning skulde være forpligtet til, forinden han lod sit rørlige Gods forsikkre, eller den allerede skete Forsikkring forhøie, derom at gjøre Anmeldelse for en af de i Overensstemmelse med den allerhøieste Placat 27de Novbr f. A. i Distriktet ansatte Tilsynsmænd med Opgivelse af Forsikkringens Størrelse, og at det skulde være Pligt for alle indenlandske Assurance-Indretninger, ei at bevilge nogen Assurance af rørligt Gods paa Landet, eller Forhøielse af samme, med mindre Begjeringen derom er ledsaget af Tilstaaelse fra vedkommende Tilsynsmand om Modtagelsen af en saadan Anmeldelse, da er herover Betænkning blevet indhentet fra Directionen for det almindelige Assurancecompagnie paa Varer og Effecter. Da denne derefter har yttret, at den foreslaaede Foranstaltning, idet den vilde medføre en betydelig større Uleilighed ved at faae sine Effecter assurerede, maatte lægge en skadelig Hindring i Veien for Compagniets Virksomhed, saa har en saadan Forholdsregel, hvorved der vilde paalægges Meubelassurance-Compagniet en i sammes Octroi uhjemlet Form, ikke kunnet paabydes. Ligeledes er Betænkning blevet indhentet fra Directionen angaaende den under No. 7 fremsatte subsidiaire Henstilling, og have Vi paalagt Vor Commissarius at meddele Stænderne Resultatet heraf, og navnlig at oplyse Dem om Grundene til at den der foreslaaede Foranstaltning ialt Fald ikke for Øieblikket har kunnet iværksættes.

Betræffende den af Stænderne under No. 8 i deres Betænkning over den samme Plakat gjorte Henstilling, da er det ikke fundet, at herom passende

kunde optages Noget i nærværende Anordning, hvorimod Vort Cancellie ved Circulaire har bekjendtgjort, at det følger af Brandforsikkringsanordningerne af 29de Febr. 1792, for Kjøbstæderne § 5, for Landet § 6, at det, for at en ny Bygning, der opføres i en nedreven Bygnings Sted, skal kunne ansees forsikkret, er fornødent, at Taxation derover paa anordnet Maade foretages, og at det Anførte end mere gjælder, naar en Bygning flyttes til et andet Sted.

Til den af Vore Provindsialstænder i Sammes Betænkning over den under Nr. 13 anførte Plakat fremsatte Indstilling om, at Faderen til et udenfor Egteskab avlet Drengebarn maa blive berettiget til, naar det har opnaaet en Alder af idetmindste 5 Aar, at paatage sig selv Barnets videre Forsørgelse og Opdragelse, hvorved Alimentationsbidraget til Moderen skulde ophøre, dog under den Betingelse, at Faderens Habilitet til baade at ernære og opdrage Barnet af Overøvrigheden forud paakjendes, have Vi saameget mindre, ved Plakatens Udgivelse, kunnet tage Hensyn, som en lignende Indstilling ikke er fremsat af Vore Provindsialstænder for Nørrejylland.

I Anledning af Vore Provindsialstænders Indstilling ved § 52 (51) i den under Nr. 16 nævnte Forordning, have Vi ladet udarbeide et Udkast til en ny Anordning angaaende Straffen for Brandstiftelse, hvilket Vi ville lade Stænderne forelægge til Betænkning.

Med Hensyn til at Stænderne ved § 2 af den under Nr. 18 anførte Anordning have henstillet, at, forsaavidt de i bemeldte § fastsatte Grændser for Vor Vildtbane have indbefattet Kjøbenhavns Grunde, men disses Eiere antage sig at være i det Tilfælde, som Slutningen af § 18 i Forordningen 18 April 1732 omhandler, Spørgsmaalet herom maatte kunne erholdes afgjort enten ved en nærmere Collegial-Undersøgelse eller ved Domstolene, ville Vi herved have Vore Stænder meddeelt, at en saadan collegial Undersøgelse allerede tidligere er foretagen, og at Resultatet deraf ganske stemmer overeens med de i det forelagte Udkast indeholdte Forskrifter.

Betræffende det af Vore Provindsialstænder i Slutningen af Sammes Betænkning over den nysmeldte Anordning fremsatte Andragende deels om Bestemmelsen af visse Regler for Erstatning af Skade, paaført af Vildtet, deels om Havers Undtagelse fra Jagts Udøvelse, da have Vi paalagt Vort Rente-

kammer, ved Brevverling med Vore Fagtembedsmænd og andre Sagkyndige, desangaaende at indlede yderligere Overveielser.

I Anledning af den af Vore Provindsialstænder i deres Betænkning over den under Nr. 21 anførte Forordning under Nr. 4 fremsatte Indstilling, have Vi paalagt Vort Cancellie, efter forudført Brevverling med Vort Rentekammer, at udarbeide og derefter forelægge Os et Udkast til yderligere Bestemmelser, sigtende til at regulere de i § 18 af den omhandlede Forordning nævnte Rettigheder.

Med Hensyn til den af Vore Provindsialstænder ved § 1 af Plakaten Nr. 22 under Nr. 1 gjorte Indstilling ville Vi have Stænderne meddeelt, at de i den anførte Plakats § 1 nævnte foreløbige Undersøgelser til Regulering af Matrikulprotokollerne allerede vare begyndte, førend nogen af de tidligere Stænderforsamlinger derpaa havde andraget.

Endnu have 4 Lovudkast været forelagte Vore Provindsialstænder, nemlig:

1) Udkast til en Plakat, betræffende en forbedret Indretning ved Møller til Forebyggelse af Selvantændelse;
2) Udkast til en Anordning, betræffende nogle Modificationer i den nu bestaaende Lovgivning om Erhvervelse ved Hævd;
3) Udkast til en Anordning, indeholdende Bestemmelser til Conservation af Skjøde- og Pantebøger m. m. i mødende Ulykkestilfælde, og
4) Udkast til en Anordning angaaende Oprettelsen af en Tvangsarbeidsanstalt i Thorshavn paa Færøerne.

Men efterat de af Vore Provindsialstænder over bemeldte Lovudkast afgivne Betænkninger ere blevne tagne under Overveielse, er det allernaadigst blevet bifaldet, at samme stilles i Beroe.

II.

Paa de af Vore troe Provindsialstænder indgivne allerunderdanigste Andragender have Vi Følgende at tilkjendegive Dem:

1. Det af Stænderne indgivne Andragende om en Forandring i den nu bestaaende Anskaffelsesmaade af Armeens Eqviperingsstykker staaer i Forbindelse med de hidtilværende almindelige Indretninger til Armeens Forsyning med dens Fornødenheder. Til at undersøge disse Indretninger og til at indgive

Forslag angaaende mulige Forandringer i samme, have Vi fundet for godt at nedsætte en Commission, hvilken Vi navnlig have paalagt at tage under Overveielse, om Armeen ligesaa godt kunde blive forsynet med de nødvendige Reqvisiter, naar disse bleve forfærdigede af Private i de forskjellige Garnisonsbyer. Naar Vi herover have modtaget Commissionens Betænkning, hvilken vil blive fremskyndet saa meget som muligt, ville Vi i saa Henseende tage nærmere Beslutning, hvorom da Underretning vil blive Vore troe Provindsialstænder meddeelt.

2. Betræffende Stændernes Andragende om at der maa tilstaaes den mosaiske Troes Bekjendere Valgbarhed til Stænderforsamlingerne, da have Vi ikke fundet tilstrækkelig Grund til nogen Forandring i den i Forordningen af 15de Mai 1834 angaaende Provindsialstændernes Indretning, § 4 Nr. 2, foreskrevne Betingelse for Adgang til Sæde i Stænderforsamlingerne, at den Paagjældende skal bekjende sig til den christelige Religion.

3. Da Afbenyttelsen af Vand til Jordafgrødens Forbedring først i den sildigere Tid har begyndt at udbredes her i Riget, og det endda ikke i noget betydeligt Omfang, og det følgeligen endnu ikke tilstrækkeligen har viist sig, hvilke Spørgsmaal der i den Anledning især ville blive at afgjøre; da man derhos, ved i nogen Tid at udsætte Sagens Afgjørelse, vil faae Leilighed til at erhverve nærmere Erfaringer, ogsaa i legislativ Henseende, fra andre Stater, hvor Engvandings-Anlæg i større Omfang allerede i længere Tid have fundet Sted; da fremdeles de for Danmark gjældende Anordninger om skadeligt Vands Afledning i deres Princip ere — som ogsaa af Provindsialstænderne erkjendt — retfærdige og billige, saa at ingen væsentlige Forandringer forsaavidt ville være fornødne, og da endeligen en Anordning angaaende Communalvæsenet for Landet, som Vi allernaadigst ville lade Stænderne forelægge, muligen vil faae Indflydelse paa de Modificationer i Detail-Bestemmelserne, hvorom der er Spørgsmaal, saa have Vi anseet det rigtigst, i nogen Tid at udsætte Udarbeidelsen af den Anordning, hvorved, i Overeensstemmelse med Vore Stænders Andragende, Reglerne for Afbenyttelse af Vand til Jordafgrødens Forbedring nærmere skulde bestemmes i Forbindelse med Reglerne for skadeligt Vands Afledning.

4. I Anledning af Vore troe Provindsialstænders Andragende angaaende Indrettelsen af et Hospital for uhelbredelige Afsindige, have Vi allernaadigst

resolveret, at der for Sjælland og Møen samt Lollands-Falsters Stift skal oprettes een eller, efter Omstændighederne, flere Anstalter for Sindssvage, der bør tages under offentlig Forvaring og Forsorg, og som ikke egne sig til at optages paa Bidstrupgaards Hospital; og have Vi paalagt vedkommende Amtmænd, angaaende Maaden, hvorpaa dette kan udføres, efter indbyrdes at have confereret, at afgive allerunderdanigst Betænkning.

5. Det af Vore troe Provindsialstænder for Østifterne indgivne Andragende om Forlængelse af det Tidsrum, der efter de hidtil gjældende Lovbestemmelser har været udfordret, for at en Person ved stadigt Ophold i een og samme Fattigcommune kan erhverve Forsørgelses-Ret sammesteds, har fundet allerhøieste Bifald, og da et lignende Andragende allerede indkom fra Vore troe Provindsialstænder for Nørre-Jylland under deres Forsamling i 1836, saa er der, i Overeensstemmelse dermed, under 6te November f. A. udfærdiget en Kongelig Placat.

6. Foranlediget ved Stændernes Andragende om Ophævelse af det i Rescript 3 Dec. 1743 indeholdte Forbud, er der under 24 Mai f. A. udfærdiget et allerhøieste Rescript til Kjøbenhavns Magistrat, i hvis Følge førstmeldte Rescript er saaledes forandret, at Skræderne i Kjøbenhavn maae til Forbrug i deres Profession have Oplag af de dertil hørende Artikler, dog med Undtagelse af selve Klædet og de øvrige Stoffer, der udgjøre Hovedmaterialet for de Klædningsstykker, som af dem forfærdiges, og saaledes, at de skulle være pligtige at kjøbe de Varer, hvormed de i Medhold af det Foranførte ville forsyne sig, hos berettigede Handlende i Kjøbenhavn.

7. Vi finde Os ikke bevægede til at bevilge den af Vore troe Provindsialstænder foreslaaede Forening af Østifternes og Nørre-Jyllands Provindsialstænder, hvilken vilde ophæve deres Egenskab som Provindsialstænder og forvandle dem til en Institution af en ganske anden Natur.

8. I Anledning af Vore troe Stænders Andragende, Rigets Finantsvæsen betræffende, have Vi endmere ladet det være Os magtpaaliggende at henvende Vor Opmærksomhed paa den i samme omhandlede vigtige Gjenstand. Med Tilfredsstillelse kunne Vi sige, at Vore Bestræbelser nærme sig et heldigt Udfald, og have Vi ladet Os meddele en Beretning fra Vor Finantsminister om de anstillede Undersøgelsers og udførte Arbeiders nærværende Stilling, hvil-

ken Beretning Vi med Bifald have modtaget, ligesom Vi have overdraget Vor Commissarius at meddele Vore troe Provindsialstænder bemeldte Beretnings Resultater. Vi ere saaledes forvissede om, at Opfyldelsen af Vor Villie om nøiagtige Normal-Reglementers Forfattelse for hver Deel af Statshuusholdningen og navnligen om Affattelsen af et Budget over Stats-Indtægterne og Udgifterne for 1841, saaledes som samme er omtalt i Vort Rescript af 2den Januar 1840 § 6, ikke vil møde nogen Hindring.

9. Da der ikke i Provindsialstænderne for Nørre-Jylland har været handlet om nogen Anordning om Vandsteders Udtørring og Afdæmning, og det dog, for retteligen at kunne bedømme, hvorvidt en Lov angaaende denne Gjenstand, hvorpaa vore troe Provindsialstænder for Østifterne have andraget, maatte ansees hensigtsmæssig, og i alt Fald hvorledes den med Hensyn til de locale Forhold burde affattes, vil være af Vigtighed, at ogsaa de førstnævnte Provindsialstænders Mening derom haves, have Vi anseet det rettest at udsætte nærværende Petitions Afgjørelse, indtil det bringes i Erfaring, af hvilken Mening Provindsialstænderne for Nørre-Jylland maatte være om det Spørgsmaal, der er Petitionens Gjenstand.

10. Hvad den indgivne Petition angaaende Underrets-Procuratorernes Salairer og Diæter i offentlige Sager betræffer, da, som der allerede ved Forordningen af 24de October 1806 er tilstaaet bemeldte Procuratorer en efter Sagens Beskaffenhed i ethvert Tilfælde lempet Betaling for deres Arbeide i offentlige Sager, finde Vi ingen tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Forandring eller nærmere Bestemmelse i de i saa Henseende gjældende Regler, ligesom Vi heller ikke finde tilstrækkelig Grund til, for Underrets-Procuratorerne ved et særeget Lovbud at forhøie de i Placaten af 21de Marts 1800 bestemte Diætpenge.

11. I Anledning af Vore troe Provindsialstænders Andragende om Vore Fængslers bedre Indretning har Vort Danske Cancelli, efter allerhøieste Befaling, igjennem samtlige Overøvrigheder indhentet nøiagtige Oplysninger om Arresternes Beskaffenhed paa de forskjellige Steder i Riget, og ville Vi angaaende Udvidelse eller Istandsættelse af de Fængsler, der maatte findes at trænge til en saadan, tage nærmere allerhøieste Beslutning, efterat have modtaget Betænkning fra en Commission, som Vi have nedsat for at undersøge,

hvilken Indflydelse der ved de flere i Danmark og Hertugdømmene forestaaende Forandringer ved Straffeanstalterne bør tillægges de nyere Systemer for Fængselsvæsenet.

12. I Overensstemmelse med Vore Stænders Petition, angaaende Ophævelse af den for vordende Brændeviinsbrændere paabudne Examen, er det ved en allerhøieste Resolution af 6te November f. A. fastsat, at de Bestemmelser, som indeholdes i de allerhøieste Resolutioner af 9de Juli 1812 og 24de Febr. 1817, bekjendtgjorte ved Cancellie-Placater af respective 26de Juli 1812 og 25de Juli 1817, angaaende de Vilkaar, under hvilke Tilladelse til at nedsætte sig som Brændeviinsbrænder, kan meddeles, skulle være ophævede, hvorefter Vort Cancellie, ifølge allerhøieste Befaling, under 19de November f. A. har udfærdiget en Placat desangaaende.

13. Vi finde vel ikke tilstrækkelig Grund til at indrømme den af Vore troe Provindsialstænder attraaede foreløbige Meddelelse af de Lovudkast, der skulle forelægges Stænderne, til disses Medlemmer og Suppleanterne. Men til Opnaaelse af det tilsigtede Øiemed ville Vi, forsaavidt Omstændighederne tillade det og Vi efter Sagernes Beskaffenhed finde, at det kan være et tjenligt Middel til deres Fremme i Stænderforsamlingen, foranstalte, at Udkastene med Motiver offentliggjøres, naar de af Os ere approberede til Forelæggelse, hvilket, som Følge heraf, ogsaa allerede har været Tilfældet med adskillige af de Lovudkast, der ville blive forelagte den forestaaende Forsamling.

14. Ligesom Vi ikke for Tiden see Os foranledigede til at foretage nogen Forandring i de adskillige Kobberværker meddeelte Privilegier til ved Omreisende at forhandle deres Fabricata og tilkjøbe sig gammelt Kobber og Messing, saaledes finde Vi Betænkelighed ved ogsaa med Hensyn til Kobbersmedene at gjøre Undtagelse fra de almindelige Regler om Maaden, hvorpaa Haandværkere maae afsætte deres Arbeider.

15. Da der efter Vor Befaling bliver ved Provindsialstændernes forestaaende Møde forelagt Dem et Udkast til en Anordning angaaende Landcommunevæsenet, og Vi finde, at Gjenstanden for Vore Stænders allerunderdanigste Andragende om en Forandring i den angaaende Pligtarbeide til Kirkerne under 18de April 1828 udgivne Placat § 1, bedst vil kunne ordnes, naar Landcommunevæsenet er organiseret, saa ville Vi, at bemeldte Andragende be-

roer, indtil det derefter erfares, om nogen nærmere allerhøieste Bestemmelse i saa Henseende gjøres fornøden.

16. I Anledning af det af Vore Provindsialstænder for Østifterne indgivne Andragende angaaende Politiets Myndighed til at foretage Huusundersøgelser, saavelsom af en lignende fra Vore Provindsialstænder for Nørre-Jylland indgiven Petition, ere Betænkninger indhentede fra Politiretten i Kjøbenhavn, og fra Politidirecteuren sammesteds, og endelig fra de Tilforordnede i Vor Høiesteret, hvorpaa Sagen er Os foredragen af Vort Cancellie. Efterat have taget samme under nøieste Overveielse, have Vi fundet, at det ifølge de almindelige Grundsætninger i de for Undersøgelsen af criminelle Sager gjældende Love, der uden for de Tilfælde, hvori særlige Bestemmelser hjemle en Undtagelse, maae tjene til Regel for Dommeren eller Øvrigheden med Hensyn til Betingelserne for Anvendelsen af Huusundersøgelser, ikke kan ansees tvivlsomt, at dette Middel til Sandhedens Opdagelse kun bliver at benytte, hvor der er skjellig Formodning om en Forbrydelse, der efter sin Natur sikkrest kan opdages ved dette Middel, eller hvor dette endog mulig kan tjene til at oplyse en mistænkt Persons Skyldfrihed eller ringere Skyld, og at det er vedkommende Øvrighed eller Dommers Pligt at tage det nøieste Hensyn paa den ene Side til den Interesse, som den Opdagelse, der kan ventes ved Hjælp af slig Undersøgelse, kan have enten for det Offentlige eller for den Person, hvis Uskyldighed mulig derved kunde komme for Dagen, og paa den anden til den Krænkelse, som Undersøgelsen efter dens særdeles Beskaffenhed og de personlige Forhold kan paaføre de Vedkommende, og veie disse Interesser imod hinanden, ligesom vedkommende Embedsmand maa staae til Ansvar, naar han i saa Henseende ikke bruger pligtmæssigt Overlæg. Da Vi derhos maae antage, hvad og Stænderne have erkjendt, at Grændserne for Anvendelsen af Huusundersøgelse ikke nøiagtig lade sig bestemme ved en almindelig Lov, og det mindst naar ikke denne Gjenstand behandles i Forbindelse med den øvrige inquisitoriske Myndighed, saa kunne Vi ikke ansee det for nødvendigt, at der for Tiden herom udarbeides en Anordning. Betræffende de Former, hvorunder Huusundersøgelse bør udføres, da maae Vi ligeledes finde det grundet i Sagens Natur og de gjældende Love, at den udenfor de Tilfælde, hvori særegne Anordninger hjemle en anden Fremgangsmaade, saasom den allerhøieste Placat angaaende Processens Form i Skovfor-

brydelsessager af 26de Juli 1837 § 6, bør udføres af den Politiøvrighed eller Dommer, der har besluttet Undersøgelsen, og at der over det, der under Forretningen passerer, bør holdes vedbørlig Protocol, og iøvrigt Alt iagttages, hvad Lovgivningen, navnlig Placaten af 27de December 1837, har foreskrevet med Hensyn til deslige Forretninger. Dog maa i Kjøbenhavn en Politiassistent eller anden til Politiets Hjælp ansat Kongelig Embedsmand eller en af de ved Vor Lands-Over- samt Hof- og Stads-Rets Justitskontoir ansatte Embedsmænd kunne af Politidirekteuren eller vedkommende undersøgende Dommer bemyndiges til, i deres Sted og under Iagttagelse af de for selve disse Embedsmænd gjældende Forskrifter at udføre Forretningen, ligesom og en By- eller Herredsfoged eller Birkedommer i sit Forfald kan paa lige Maade lade en slig Forretning udføre af en constitueret Fuldmægtig. Saa maae Vi og med Vore troe Provindsialstænder for Østifterne erkjende Nødvendigheden af, at det undtagelsesviis maa være Øvrigheden eller Dommeren tilstedt at lade en Forretning af foranførte Slags udføre af andre dertil beordrede paalidelige Mænd, saafremt det paa Grund af særdeles Omstændigheder er uundgaaelig nødvendigt, for at de til Sandhedens Opdagelse fornødne Ransagninger i Tide kunne blive foretagne, hvilket f. Ex. stundum kunde blive Tilfældet ved de Ransagninger efter strandet Gods, der hjemles ved den allerhøieste Forordning af 28de December 1836 § 13. Dog bør der i Tilfælde af dette Slags gives de udnævnte Mænd hensigtsmæssige Forholdsregler til Sikkerhed for, at de ikke alene med behørig Nøiagtighed, men ogsaa med al den Skaansel og Varsomhed, som Øiemedet tilsteder, ville udføre deres Forretninger, hvorhos der stedse bør af dem forfattes en nøiagtig skriftlig Rapport angaaende Alt, hvad der under Forretningen er passeret, hvilken bør fremlægges ved Embedsmandens Protocol samt forelæses for de Paagjældende, ligesom Indholdet og, naar samme modsiges, bør beediges. Saa bør det og i ethvert Tilfælde, hvor en Forretning, der ei udføres af vedkommende Embedsmænd selv, gjør lukte Gjemmers eller Papirers Gjennemsyn fornødent, staae den Paagjældende frit for at forlange, at hine Gjemmer eller Papirer blot tages under Forvaring, indtil de af vedkommende Embedsmand selv kunne undersøges. Uagtet Vi nu heller ikke finde en ny Anordning fornøden angaaende de Former, der saaledes blive at iagttage ved Udførelsen af Huusundersøgelser,

saa have Vi dog paalagt Vort Cancellie, ved Circulaire at bringe de forestaaende Regler til vedkommende Øvrigheders og Dommeres Kundskab.

17. I Anledning af vore Stænders Petition angaaende nærmere Bestemmelse af de Deputeredes Functionstid have Vi under 9 Marts d. A. udstedt en allerhøieste Bekjendtgjørelse, hvori Vi, i Overeensstemmelse med Provindsialstændernes Indstilling, have bestemt, at de 6 Aar, hvorpaa de Deputerede i Provindsialstænderne saavelsom Suppleanterne vælges, blive for de Valg, der ere foretagne ifølge det allerhøieste Patent af 21 Mai 1834, at regne fra 1 Jan. 1835 og for fremtidige almindelige Valg fra den paa Udløbet af de 6 Aar, hvori de ældre Valg gjælde, følgende 1 Januar. Det er derhos Vor allerhøieste Villie, at der saavel i nærværende Aar som siden i ethvert Aar, ved hvis Slutning de Stænderdeputeredes Functionstid udløber, træffes saadanne Foranstaltninger, at de nye Valg kunne fuldbyrdes enten i Slutningen af Aaret eller, hvis Stænderne maatte være forsamlede saalænge, at der ikke i den tilbagestaaende Deel af Aaret dertil blev den fornødne Tid, da inden Slutningen af Januari Maaned det paafølgende Aar, og have Vi paalagt Vort Cancellie, herom at iagttage det Fornødne ved Udfærdigelsen af de behørige Ordrer til Valgdirecteurerne.

18. I Overeensstemmelse med Stændernes Andragender ere Vi sindede at ophæve Tallotteriet, naar det Afsavn i Statsindtægterne, som derved vil foraarsages, dækkes ved indirecte Paalæg, hvilket vil være Gjenstand for Lovforslag, hvorover samtlige de nu forestaaende Forsamlinger af Provindsialstænderne ville blive hørte.

19. I Anledning af Vore troe Provindsialstænders indgivne Andragende, vil der blive forelagt Dem et Udkast til en Forordning, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende almindelig Pantsætning, hvori der er taget Hensyn til de af Provindsialstænderne foreslaaede Midler til at forebygge de af slig Pantsætning flydende Misligheder.

20 og 21. Med Hensyn til de af Vore troe Provindsialstænder for Østifterne indgivne Andragender, samt tildeels i Overeensstemmelse med en fra Vore troe Provindsialstænder for Nørrejylland indgiven Petition, ville Vi lade Provindsialstænderne forelægge et Udkast til en Anordning, indeholdende Forandring af Bestemmelserne i Forordningen 7de Marts 1827 angaaende de

Høiesterets-Advocaterne og Procuratorerne ved Landsover- samt Hof- og Stads-Retten i Kjøbenhavn og Landsoverretten i Viborg i Justitssager tilkommende Salairer.

22. Foranlediget ved Vore Stænders Andragende om Tidenders og Journalers Forsendelse med Posten, have Vi under 10de April d. A. udgivet en allerhøieste Plakat, hvorved der er tilstaaet Blade og Tidsskrifter de muligste Lettelser i Henseende til Forsendelsen med Posten. Dog have Vi, med særdeles Hensyn til den nuværende Retning i en Deel af den periodiske Presse, fundet Betænkelighed ved, saaledes at lette Afsætningen af ethvert Tidsskrift eller Blad, hvorimod saadan Lettelse ved Vor allerhøieste Resolution vil blive tilstaaet ethvert Blad eller Tidsskrift, hvis Beskaffenhed ikke indeholder særdeles Grund til at afslaae samme. Derhos have Vi fundet det fornødent, at de Bevillinger, hvorved foranførte Lettelser tilstaaes, clausuleres saaledes, at Begunstigelsen i Henseende til Postforsendelsen igjen ophører, naar Justitsaction senere maatte blive anlagt i Anledning af nogen i samme indført Artikel, dog at den igjen indtræder, saasnart Vedkommende ved endelig Dom frifindes for saadan Tiltale.

23. I Overeensstemmelse med Vore Stænders Petition, have Vi allernaadigst resolveret, at den i det allerhøieste Rescript af 28de Febr. 1821 § 3 indeholdte og ved Resol. 22de Decbr. 1824 modificerede Bestemmelse skal bortfalde, dog saaledes, at indtil Videre ikkun de skulle være berettigede til at erhverve Borgerskab som Hosekræmmere og Lærredshandlere i Kjøbenhavn, der have tjent enten ved denne Handel eller i Silke-, Ulden- og Lærredskræmmer-Lauget i det samme Tidsrum, som anordningsmæssig udfordres til Optagelse i fornævnte Laug.

24. Betræffende det af Vore Stænder indgivne Andragende om Udvidelse af Plakaten af 1ste Juni 1821, da er der under 20de Marts f. A. meddeelt Vort Rentekammer allerhøieste Bemyndigelse til, indtil Videre at udstede Passe for fremmede Staters Undersaatter paa afgiftsfri Indførsel til Island af tilhuggede Træbygninger med samtlige til disses Opførelse fornødne Materialier og forarbeidede Bestanddele.

Til Bekræftelse paa forestaaende allernaadigst meddeelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjørelse, og forblive Vore troe Provindsialstænder i Kongelig Naade bevaagen.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 11te Juli 1840.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

CHRISTIAN R.

Stemann.

Ørsted. Lange. Hansen. Bentzen. Holm.